

Arrest

nr. 305 776 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 27 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA loco advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u etnisch Rom, heeft u de Servische nationaliteit en bent u geboren in Kosovska Mitrovica, Kosovo. U bent gescheiden en heeft twee kinderen R. (...) en S. (...), waar u geen contact meer mee heeft.

Hoewel u geboren en getogen bent in Kosovska Mitrovica in Kosovo, ging u bijna 30 of 40 jaar geleden voor drie jaar werken in Duitsland. Daarna keerde u terug naar Servië. Enkele jaren later ging u naar Zwitserland om er te werken als bokscoach. Na twee jaar keerde u terug naar Servië. Ongeveer acht jaar geleden ging u naar Zweden om er eveneens te werken. Daar leerde u een vrouw kennen en jullie kregen een relatie. Deze relatie liep echter stuk en u keerde vrijwillig terug naar Mitrovica na een stop in Skopje, Noord-Macedonië.

U had altijd wel al problemen met de Albanezen wegens uw etnische afkomst. Zo werd u nooit volledig aanvaard in uw regio. Maar in december 2022 escaleerden deze problemen. Zo verdachten de Albanezen u ervan dat u een Servische spion was die werkte voor de autoriteiten. Ze mishandelden u en staken uw woning in brand. Hierdoor kwam u terecht op straat, waarna u besloot het land te verlaten. U verliet op 4

maart 2023 Servië om op 6 maart 2023 in België aan te komen. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 8 maart 2023.

Bij terugkeer naar Servië vreest u terug problemen te krijgen met de Albanezen. U denkt dat ze u ook zouden vermoorden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u neer: een attest van uw arts betreffende uw hoge bloeddruk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U werd op 29 augustus 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u verklaarde afkomstig te zijn uit Servië, een veilig land van herkomst, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Op een verzoeker rust verder de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u telkens bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Servische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Servische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Servië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Servische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de Commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming. Aan uw verklaring dat u Servië heeft verlaten uit vrees voor de Albanezen die u in het verleden hebben mishandeld en uw woning in brand hebben gestoken (CGVS, p. 7), kan immers geen enkel geloof aan worden gehecht aangezien het CGVS op basis van onderstaande vaststellingen moet besluiten dat u niet aannemelijk maakt dat u over de Servische nationaliteit beschikt en in Kosovska Mitrovica bent geboren en daar jarenlang woonde.

Vooreerst slaagt u er niet in iets van documenten neer te leggen die uw identiteit kunnen staven. Volgens u zijn al uw documenten opgegaan in de brand die de Albanezen in uw woning hebben gesticht (CGVS, p. 7). Zo heeft u ook geen enkel document op uw gsm die uw identiteit kan staven (CGVS, p. 8). Wanneer u wordt gevraagd om contact op te nemen met uw zelfverklaarde geboorteplek Kosovska Mitrovica om documenten te bekomen, geeft u talrijke excuses weer waarom dit niet zal lukken (CGVS, p. 17). Ook na het persoonlijk onderhoud heeft het CGVS niets mogen ontvangen dat uw identiteit kan staven. Dit komt alvast uw geloofwaardigheid betreffende uw identiteit niet ten goede.

Daarnaast blijkt uit een Zweeds document dat in uw dossier zit dat u in Zweden geregistreerd werd onder de naam 'H.K. (...)' met de Noord-Macedonische nationaliteit (Migrationsverket, dd. 22.03.2023). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of u ooit een andere nationaliteit heeft gehad behalve de Servische, antwoordt u van niet (CGVS, p. 4). Wanneer u wordt gevraagd of u ooit ergens een andere naam heeft gebruikt, antwoordt u opnieuw van niet (CGVS, p. 5). Wanneer u wordt geconfronteerd met de gegevens waarover het CGVS beschikt, afkomstig uit Zweden, antwoordt u heel snel dat u dit niet bent en

het over iemand anders moet gaan (CGVS, p. 5-6). Wanneer u wordt uitgelegd dat dit op basis van vingerafdrukken is, antwoordt u dat het wel iets te maken moet hebben met uw Zweedse partner die naar de politie is gestapt (CGVS, p. 6). Wanneer het CGVS aan u uitlegt dat dit niet verklaart waarom er een andere nationaliteit en naam werd genoteerd, antwoordt u dat er veel criminaliteit is in de Balkan, en iemand misschien misbruik heeft gemaakt van uw gegevens (CGVS, p. 6). Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud blijft u volhouden dat dit niet uw naam is (CGVS, p. 17). Hier kan uiteraard geen geloof aan worden gehecht. U blijft ook volhouden dat u nooit een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Zweden, noch dat u gerepatriëerd werd (CGVS, p. 5-6). De gegevens uit Zweden spreken uw verklaringen echter tegen (Migrationsverket, dd. 22.03.2023). Wanneer er wordt gevraagd welke nationaliteit uw beide ouders hebben, antwoordt u dat zij eveneens de Servische nationaliteit hebben (CGVS, p. 6). Nochtans verklaarde u tijdens een eerder interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader de Noord-Macedonische nationaliteit heeft (verklaring DVZ, vraag 6e, vraag 13a, dd. 30.03.2023; CGVS, p. 6-7). U geeft daarna toe dat uw vader inderdaad de Noord-Macedonische nationaliteit had, maar uw ouders gescheiden zijn toen u kind was (CGVS, p. 6). Bovenstaande vaststellingen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Servische nationaliteit.

Evenzeer blijkt u niet eerlijk te zijn over uw profielen op sociale media. Wanneer u wordt gevraagd of u een profiel heeft op Facebook, antwoordt u dat u dat had, maar nu niet meer omwille van uw ex-partner en kinderen (CGVS, p. 17). Gevraagd onder welke naam u Facebook gebruikt, antwoordt u K. (...) (CGVS, p. 17). Wanneer u geconfronteerd wordt met een Facebookprofiel onder de naam 'K.H. (...)' met uw eigen foto als profielfoto, blijft u initieel volhouden dat u dit niet bent. Echter geeft u al snel toe dat het inderdaad uw profiel is, maar het een oud profiel betreft (CGVS, p. 18). Nochtans dateert de profielfoto van december 2022. Gevraagd waarom u dan deze naam gebruikt, die exact dezelfde naam is zoals de documenten uit Zweden, antwoordt u dat u zelf niet met de telefoon kan werken, en iemand anders of een vriend die naam moet geplaatst hebben op dat profiel (CGVS, p. 18). Niet enkel blijkt u niet eerlijk over uw naam, maar er worden nog verschillende gelijkaardige profielen gevonden met uw profielfoto waarbij zelfs 'Skopje' als geboorteplaats staat en Kicevo, eveneens gelegen in Noord-Macedonië, als woonplaats (zie Facebookprofielen). Via deze profielen werden ook profielen teruggevonden van wat waarschijnlijk familieleden zijn van u. Ook deze profielen hebben als geboorteplaats 'Skopje' staan. De informatie waarover het CGVS beschikt werd aan uw dossier toegevoegd.

Tot slot blijkt dat u nauwelijks over enige informatie beschikt betreffende Kosovska Mitrovica, de stad waarvan u zelf verklaart geboren en getogen te zijn. Volgens uw verklaringen woonde u daar nog een halfjaar geleden voor u naar België kwam (CGVS, p. 16; DVZ Verklaring, vraag 10). Zo werd u gevraagd hoeveel inwoners Kosovska Mitrovica ongeveer heeft. U ging voor 20 000 inwoners (CGVS, p. 8), terwijl het in de realiteit 85 000 inwoners zijn, wat op zijn minst gezegd een groot verschil is. Daarnaast verklaart u dat er één ziekenhuis is in Kosovska Mitrovica waar u zelf ooit ging maar de naam niet meer weet (CGVS, p. 8-9), terwijl uit de informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier, er verschillende ziekenhuizen zijn. Wanneer u wordt gevraagd hoe uw lagere school heette, antwoordt u Jusip Broz Tito (CGVS, p. 15). Deze school werd echter teruggevonden in Skopje, Noord-Macedonië. De naam van uw middelbare school herinnert u zich niet meer (CGVS, p. 15). Evenmin weet u de naam van het politiekantoor waar u naartoe ging of in welke wijk deze ligt (CGVS, p. 14-15). Namen van andere wijken in Kosovska Mitrovica kent u niet, behalve drie wijken 'Ibarska', 'Trepča' en de 'Osmanische wijk'. Trepča is overigens de plaats waar de mijnen liggen, maar geen wijk. Ook kan u slechts één tv-zender noemen al verklaart u dat er ondertussen veel privé tv-zenders zijn die u allemaal vergeten bent (CGVS, p. 15). Ook de postcode en het netnummer geeft u fout weer (CGVS, p. 16). U verklaart dan ook niet geïnteresseerd te zijn in de postcode of zonenummer (CGVS, p. 16). Wanneer u wordt gevraagd hoe de moskee heet waar u naartoe ging, antwoordt u dat het de Ali Moskee heette, maar u de huidige naam niet weet (CGVS, p. 16). U blijft herhalen dat alles is veranderd en u dit allemaal niet meer kunt weten (CGVS, p. 16). Nochtans was u op het moment van het persoonlijk onderhoud slechts zes maanden het land uit (CGVS, p. 16). U antwoordt dat u de meeste tijd in het buitenland heeft doorgebracht en het heel ingewikkeld is geworden de laatste jaren (CGVS, p. 16). Echter kan uw vergoelijking niet volstaan aangezien volgens het document uit Zweden u in 2019 gedeporteerd werd naar Noord-Macedonië en u vervolgens naar eigen zeggen terugkeerde naar Mitrovica (Migrationsverket, dd. 22.03.2023). Dat u dergelijke zaken niet zou weten van de stad waar u opgroeide en de jaren voor uw vertrek naar België naar eigen zeggen verbleef is wel heel bizar. Wanneer u wordt gevraagd naar monumenten in Mitrovica moet u ook het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 16). U bevestigt dat Mitrovica verschillende monumenten en standbeelden heeft, maar wanneer u wordt gevraagd om er dan enkele te beschrijven, bent u daar niet toe in staat (CGVS, p. 16). Dit geldt tevens voor namen van parken (CGVS, p. 16). Wanneer u twee foto's worden getoond, herkent u enkel het monument voor de mijnwerkers (CGVS, p. 16-17). Dat u geheel toevallig één iets weet kan de geloofwaardigheid omtrent uw identiteit niet omkeren. Dit is bovendien een heel gekend monument. De naam van de bekendste en grootste moskee in Kosovska Mitrovica moet u tevens schuldig blijven (CGVS, p. 17). Bovenstaande zorgt ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht dat u geboren en getogen bent in Kosovska Mitrovica.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het Kosovska Mitrovica en daadwerkelijk over de Servische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit kan er evenmin enig geloof

worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het medisch attest betreft uw gezondheidstoestand en staat los van bovenstaande appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

"Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Servië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Servische nationaliteit beschikt."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste, en tevens enig, middel op *"de schending van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout, miskennen van het proportionnaliteitsbeginsel"*.

Verzoeker stelt *prima facie* een nood aan internationale bescherming te hebben en geeft aan geen bescherming te kunnen krijgen bij zijn nationale overheden. Zo de Raad verzoeker zou volgen met betrekking tot zijn relaas, vraagt verzoeker dat er rekening gehouden wordt met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat verweerder het vermoeden in dit artikel niet draagkrachtig tegensprekt.

Verzoeker stelt dat de motieven van het CGVS niet gevolgd kunnen worden. Hij betoogt in dit kader vooreerst:

"Overwegende dat de verwerende partij onterecht geen rekening hield met de medische delicate situatie van verzoeker, doe nochtans bloeddrukproblemen heeft.

Dat anderzijds evenmin rekening gehouden werd met zijn delicate psychologische situatie.

Dat verzoeker een attest bijbrengt van G.A. (...), een klinische psychologe, die op 17/11/2023 een attest bijbracht volgens dewelke zij bevestigde dat verzoeker in zijn land traumatische ervaringen had, met name dat hij er geslagen werd en zijn huis in brand gestoken werd.

Dat verzoeker bovendien aan een ernstige depressie lijdt en een post traumatisch stress-syndroomù vertoont.

Dat verzoeker daardoor symptomen vertoont van intrusie, herinneringsstoornissen, vermijdingen...

Dat er met deze problematiek door de verwerende partij geen rekening gehouden werd.

Dat er aanleiding is de bestreden beslissing te vernietigen."

Verzoeker vervolgt:

"Overwegende dat verzoeker meent dat de werkmethode van het CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat immers vertrokken wordt van een negatief uitgangspunt dat dan ondersteund wordt door de motivering.

Dat geen afweging gemaakt wordt van de elementen die een vrees aantonen tegenover de elementen die deze niet aannemelijk maken.

Dat de CGVS dan ook het proportionaliteitsbeginsel miskent.

Dat het zorgvuldigheidsbeginsel eveneens miskent wordt.

Dat immers deze werkwijze impliceert dat enkel rekening gehouden wordt met de elementen die een afwijzing van het VIB toelaten, waarnaar men duidelijk op zoek gaat, zonder rekening te houden met de elementen die erkenning, de nood aan bescherming rechtvaardigen.

Dat deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te niet te doen en de zaak terug te sturen naar de CGVS voor een gedegen en zorgvuldige afweging van de verklaringen van verzoeker."

Verder voert verzoeker aan:

"Overwegende dat verzoeker erbij blijft dat hij de Servische nationaliteit heeft.

Dat vastgesteld moet worden dat zowel Kosovo als Servië bij de geboorte van verzoeker deel uitmaakte van ex-Joegoslavië. Dat dit ook het geval is van Noord-Macedonië dat oorspronkelijk eveneens deel uitmaakte van Joegoslavië.

Dat verzoeker 38-40 jaar geleden uit Joegoslavië vertrok en achtereenvolgens in Duitsland, Servië, Zwitserland, Servië, Zweden, Noord Macedonië.... Enz. verbleef.

(...)

Dat verzoeker ook duidelijk maakte waarom hij aanspraak maakt op de Servische nationaliteit : hij is afkomstig uit Kosovo en voelt zich zo :

(...)

Dat verzoeker die Etnische Rom is weliswaar vanuit het gebied dat thans Kosovo is afkomstig is – hij werd geboren in Mitrovica, doch dat dat in tegenstelling tot datgene wat de verwerende partij beweert absoluut geen bewijs is dat hij thans de Noord-Macedonische nationaliteit zou hebben.

Dat de CGVS zich ermee vergenoegd te verwijzen naar de documenten van de Zweedse autoriteiten en te stellen dat verzoeker niet helemaal eerlijk zou zijn betreffende zijn profiel, dat hij met name zou aangegeven hebben op Facebook dat hij geboren zou zijn in Skopje.

Dat het dan ook duidelijk moge zijn dat op het ogenblik van de geboorte van verzoeker, laat staan van verzoekers vader er geen sprake was van enige “Noord-Macedonische” nationaliteit.

(...)

Dat vastgesteld moet worden dat de verwerende partij helemaal geen onderzoek doet naar de wijze waarop verzoeker, die in Joegoslavië geboren werd de nationaliteit van Noord Macedonië zou verworven hebben.

Dat dit niet ernstig is.

Dat de verwerende partij evenmin enige rekening houdt met het feit dat verzoekende partij Rom van origine is.

Dat deze bevolkingsgroep steeds gediscrimineerd werd.

Dat er dan ook aanleiding is deze zaak terug te sturen naar de CGVS voor een gedegen onderzoek.

Dat verzoeker erbij blijft dat hij nooit een verzoek tot internationale bescherming in Zweden indiende, zodanig dat de informatie waarop de verwerende partij zich baseert allicht gemanipuleerd werd door zijn (ex?)-echtgenote.

Dat het feit dat zijn vader de Noord-Macedonische nationaliteit heeft verworven, niet impliceert dat dat ook voor hem het geval is.

Dat de nationaliteitswetgeving van Noord Macedonië niet nagekeken werd door de verwerende partij.

Dat verzoeker weliswaar geboren is in Skopje (in dat verband gebeurde er een vergissing op zijn bijlage 26) maar op de leeftijd van 5 jaar met zijn moeder verhuisde naar Mitrovica.

Dat de nationaliteitswetgeving in Noord Macedonië stelt :

(...)

Dat nu verzoeker zijn jeugd doorbracht in Kosovo bij zijn moeder, dat de taal die door hem gesproken wordt het Serbo-Kroatisch is, het hem niet kwalijk genomen kan worden dat hij zich eerder Servisch noemt dan Noord-Macedoniër.

Dat niet aangetoond wordt dat de moeder van verzoeker de Noord-Macedonische nationaliteit heeft.

Dat zij zich alleszins niet als behorend tot Noord-Macedonië gedroeg, wel integendeel, zij keerde nadat de relatie op de klippen liep terug naar Mitrovica (Kosovo).

Dat zijn ouders inderdaad niet gehuwd waren :

(...)

Dat de vraag dan ook rijst of zijn vaderlijke afstamming officieel vastgesteld werd....

Dat Kosovo nog steeds geen erkende staat is, dat er weliswaar Kosovaarse paspoorten afgeleverd worden, doch dat daaraan geen nationaliteit kan gekoppeld worden.

Dat minstens moet gesteld worden dat de nationaliteit die verzoeker aangaf dan ook onterecht als een poging tot bedriegen van de Belgische autoriteiten aangemerkt wordt.”

Met betrekking tot het aan hem verweten gebrek aan (identiteits-)documenten, betoogt verzoeker:

“Overwegende dat verzoeker erbij blijft dat zijn documenten vernietigd werden in de brand.

Dat verzoeker bevestigde dat hij wel degelijk over Servische documenten beschikte :

(...)

Dat hij niet ziet hoe hij aan documenten zou kunnen geraken, nu hij zelf niet in Kosovo is er er ook niet naar terug kan gaan.

Dat hij zich evenmin tot de Servische of Kosovaarse ambassade kan richten, zonder dat dit als sanctie een afwijzing van zijn asielaanvraag met zich mee zou brengen.

Dat hij wil opmerken dat nu de CGVS ten onrechte zijn verklaringen niet als eenduidig aanmerkt het onterecht is dat het ontbreken van documenten hem ten kwade geduid wordt.

Dat dit enkel het geval kan zijn, indien de CGVS kan aantonen dat verzoeker deze documenten zou kunnen bekomen – quod non.”

Aangaande het Zweeds document waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, doet verzoeker gelden:

“Overwegende dat verzoeker mutatis mutandis verwijst naar wat hij hoger gezegd heeft mbt de Noord Macedonische nationaliteit.

Dat het niet volstaat dat hij in Noord Macedonië geboren is uit minstens één Noord Macedonische ouder.

Dat immers zijn moeder Servische is, hem meenam naar Servisch gebied, zodanig dat de toekenning van de Noord Macedonische nationaliteit op grond van latere wetgeving niet evident is.”

Inzake het aan hem verweten gebrek aan kennis inzake Mitrovica, geeft verzoeker aan:

“Overwegende dat verzoeker wil opmerken dat hij als kind met zijn moeder naar Mitrovica terugkeerde. Dat hij daar 38 tot 40 jaren geleden vertrok als jonge man.

Dat zijn kennis van Mitrovice dan ook deels gebaseerd is op herinneringen van toen hij kind/jonge man was, zoals bv. de namen van de scholen, hospitalen...

Dat verzoeker wel degelijk het aantal inwoners kende, nl. ongeveer 100.000, dat hij wél de oude naam van het hospitaal kende, namelijk 'Skender beg' (gewijzigd sinds de oorlog).

Dat hij wel degelijk de naam van zijn school opgaf, namelijk "Bratstvo Jedinstvo" te Mitrovica waar hij van zijn ongeveer 6 jaar tot 14-15jaar schoolgelopen heeft, zijn de 8 lagere jaren.

Dat hij wél de postcode van Mitrovica kent namelijk 000381, maar dat het zonenummer hem inderdaad onbekend is, dat het vroeger 41 was, dan dacht hij 45, maar tegenwoordig wordt er mobiel gebeld.

Dat hij als televisiestation wel RTS of RTK opgaf. Dat hij de andere vergat.

Dat hij de actuele naam van de moskee kent, namelijk "Osmanli beg".

Dat hij eveneens wil opmerken dat er nauwelijks sprake is van een herkomstcheck en dat evenmin een afweging gemaakt werd tussen de elementen die hij wél beantwoordde.

Dat verzoeker veronderstelt dat de tolk niet alles goed vertaald heeft.

Dat hij opmerkt dat hij in dat verband reeds een opmerking maakte bij het CGVS over de tolk bij DVZ :

(...)

Dat verzoeker zich werkelijk als afkomstig uit Mitrovice beschouwt omdat zijn huis daar was :

(...)

Dat het besluit van de CGVS niet gevolgd kan worden."

Verzoeker verwijt verweerder daarnaast nog een cascaderedenering, wijst op de door hem aangevoerde problemen in Servië en stelt dat deze problemen door verweerder niet eens werden onderzocht.

Verzoeker concludeert:

"We volharden dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade wegens zijn profiel, zodanig dat minstens subsidiaire bescherming aangewezen is."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"In hoofddorde, de bestreden beslissing te hervormen en de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen, In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te hervormen en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker toe te kennen,

In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen met bevel bijkomende onderzoeksmaatregelen uit te voeren."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een psychologisch attest bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker duidt niet concreet op welke wijze artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, *in casu* en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verzoeker preciseert evenmin op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, *in casu* en door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt door verzoeker bijgevolg ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. De Raad doet te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.3. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure verder niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de

vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.4. Verzoeker kan voorts hoegenaamd niet worden gevolgd waar hij op grond van de opbouw en de inhoud van de bestreden beslissing tracht te laten uitschijnen dat zijn verzoek om internationale bescherming door verweerder enkel zou zijn onderzocht in het licht van en met het oogmerk op een afwijzing van dit verzoek. Uit het loutere gegeven dat in de bestreden beslissing eerst wordt aangegeven dat verzoeker doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt en dat in deze beslissing vervolgens wordt uiteengezet waarom dit zo is, kan namelijk geenszins worden afgeleid dat verweerder vooringenomen of partijdig was en verzoekers verzoek om internationale bescherming niet op een objectieve en eerlijke wijze zou hebben behandeld. Verzoeker staat deze nochtans ernstige aantijging voor het overige niet. Hij brengt geen enkel concreet gegeven aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegendeel met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, behelst de motiveringsplicht daarbij in hoofde van verweerder geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen.

3.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht voorts te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld wordt dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten werden gerespecteerd en dat verzoeker kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten. Geheel ten onrechte tracht verzoeker immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van bloeddrukproblemen en/of psychologische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde bloeddrukproblemen, dient te worden vastgesteld dat uit het neergelegde medische document, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, geenszins kan worden afgeleid en dat verzoeker op generlei wijze aantoont dat deze problemen (mogelijks) van invloed zouden zijn (geweest) op zijn vermogen om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om daarbij de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een volwaardige wijze uiteen te zetten.

Waar verzoeker in het verzoekschrift plots aanvoert dat hij met psychologische problemen zou kampen, dient verder te worden opgemerkt dat het attest dat hij ter staving van dit gegeven neerlegt hoegenaamd niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker omwille van het feit dat hij met psychologische problemen zou kampen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend. Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat het betreffende attest slechts werd opgesteld enkele weken nadat de bestreden beslissing werd genomen en in de loop van de beroepstermijn voor het indienen van het onderhavige beroep. Aldus lijkt dit attest louter te zijn

gesolliciteerd met het oogmerk om dit aan te wenden in het kader van het voorliggende beroep en in een poging om hiermee een verklaring te bieden voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoeker, noch diens advocaat ooit eerder melding maakte van de vermeende psychologische problemen van verzoeker. Verzoeker gaf in de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ immers eenduidig aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Ook bij de DVZ en bij het invullen van de vragenlijst maakte verzoeker geen opmerkingen omtrent eventuele psychologische problemen in zijn hoofd; zelfs niet wanneer hij aldaar werd ondervraagd over zijn gezondheid (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.29). Evenmin formuleerde hij enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Noch verzoeker, noch diens advocaat formuleerde verder enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Evenmin haalde één van hen aldaar aan dat verzoeker zou kampen met psychologische problemen; laat staan dat één van hen aldaar zou hebben vermeld dat deze problemen van zulke aard zouden zijn (geweest) dat van verzoeker omwille van deze problemen geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift plots op de proppen komt met een attest om psychologische problemen aan te voeren, en dit slechts nadat hij reeds geruime tijd in België vertoeft, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen. Bovendien werd het betreffende attest niet opgesteld door een psychiater maar wel door een psycholoog. Daarenboven blijkt uit dit attest nergens hoelang de betreffende psycholoog verzoeker reeds zou hebben opgevolgd en/of op hoeveel ontmoetingen tussen deze psycholoog en verzoeker hetgeen in dit attest gesteld wordt is gebaseerd. Veel ontmoetingen lijken dit in elk geval niet te zijn, nu in het attest uitdrukkelijk wordt aangegeven dat het slechts werd opgesteld op basis van verkennende sessies tussen verzoeker en de opsteller van dit attest. Verder is dit attest blijkens zijn inhoud duidelijk louter en alleen gebaseerd op de gezegden en de gedragingen die verzoeker tijdens deze verkennende sessies stelde ten overstaan van de opsteller van dit attest. In zoverre in dit attest, dit bovendien op louter en bijzonder algemene wijze, wordt aangegeven dat verzoeker blijkens de BDI en de PCLS vragenlijsten zou kampen met een aantal symptomen van depressie en posttraumatische stress, wordt op deze symptomen verder nergens *in concreto* ingegaan en blijkt uit dit attest niet dat of op welke wijze verzoekers verklaringen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht. Nergens uit dit attest blijkt voorts dat verzoeker aan enig doorgedreven psychiatrisch of cognitief onderzoek zou zijn onderworpen. Uit dit attest kan dan ook geheel niets worden afgeleid over de waarachtigheid en/of de precieze aard en ernst van de vermeende klachten en symptomen van verzoeker en/of de concrete invloed en impact van deze beweerde klachten en symptomen op verzoekers algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in dit attest enige concrete en sluitende uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die deze vermeende klachten zouden hebben (gehad) op verzoekers vermogen om gedurende de onderhouden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in dit verzoek om internationale bescherming. Nergens wordt in dit attest aldus *in concreto* aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de beweerde problemen van verzoeker een deelname in zijn hoofd aan de procedure internationale bescherming zouden hebben verhinderd of bemoeilijkt en/of zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn voormelde problemen. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze deze problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat, waar of hoe zulks concreet van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Bovendien maakte verzoeker van het voorgaande, zoals reeds hoger werd opgemerkt, niet de minste melding in de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van de DVZ. Integendeel gaf hij daar uitdrukkelijk en duidelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die hem zouden kunnen hinderen bij het vertellen van zijn relaas en bij zijn deelname aan de procedure internationale bescherming. Verder formuleerde noch verzoeker, noch diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ en/of tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Evenmin maakte verzoeker of diens advocaat eerder reeds enige melding van het feit dat de voorgehouden problemen in hoofd van verzoeker mogelijks in de weg konden staan van het afleggen van volwaardige verklaringen. Uit de betreffende stukken, zoals opgenomen in het administratief dossier, blijkt bovendien duidelijk en genoegzaam dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en dat zich tijdens deze onderhouden geen problemen voordeden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker – al dan niet ten gevolge van bloeddrukproblemen en/of psychologische problemen – niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dit alles geldt nog des te meer nu verzoeker en diens advocaat bij het CGVS te kennen gaven dat zij zelfs geen kopie wensten van de notities van het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.3). Zo zij werkelijk de mening toegedaan waren dat verzoeker omwille van bloeddrukproblemen en/of psychologische problemen (mogelijks) niet bij machte was om gedegen verklaringen af te leggen, kon worden aangenomen dat zij wel een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud zouden hebben opgevraagd teneinde zichzelf in staat te stellen om hierbij zo nodig en overeenkomstig het gestelde in artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet de nodige opmerkingen te formuleren.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

In zoverre verzoeker daarnaast zou trachten te laten uitschijnen dat uit het door hem neergelede psychologische attest zou kunnen of moeten worden afgeleid dat zijn verklaringen omtrent zijn identiteit, zijn nationaliteit en zijn problemen voor waar zouden moeten worden aangenomen, kan vooreerst worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen inzake het door verzoeker neergelegde psychologische attest. Verder kan nog worden opgemerkt dat zulke psychologisch attest op zich hoe dan ook geenszins kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker op de voormelde vlakken de waarheid zou spreken. Dient immers te worden opgemerkt dat zulk attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een 'medisch' attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

3.7. In zoverre verzoeker op algemene wijze aangeeft dat hij *“veronderstelt dat de tolk niet alles goed vertaald heeft”* en waar verzoeker wijst op zijn bij het CGVS geuite opmerkingen inzake de tolk bij de DVZ, dient verder te worden vastgesteld dat de door verzoeker aangevoerde tolkenproblemen niet de minste steun vinden in het administratief dossier.

Verzoeker verklaarde de tolk die hem bijstond bij de DVZ immers goed te begrijpen, stelde geen bezwaar te hebben tegen deze tolk en gaf aan dat hij het steeds zou melden indien er zich problemen zouden voordoen betreffende de verstaanbaarheid van de tolk (administratief dossier, verklaring betreffende procedure). Verzoeker maakte van zulke problemen bij de DVZ nergens enige melding. Bovendien ondertekende verzoeker zowel de verklaring van de DVZ als de vragenlijst uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen verklaringen correct en oprecht zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (administratief dossier, vragenlijst; verklaring DVZ). Uit de verklaringen die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aflegde, verklaringen die verzoeker *nota bene* zelf citeert in het voorliggende verzoekschrift, blijkt bovendien dat verzoeker, hoewel hij aldaar een opmerking formuleerde inzake de nationaliteit van de tolk bij de DVZ, expliciet verklaarde dat hij geen fouten had gevonden in het verslag van de DVZ, dat hij de tolk bij de DVZ goed had begrepen en dat hij bij de DVZ in het kort kon zeggen waarom hij zijn zelfverklaarde land van herkomst had verlaten (administratief dossier, npo, p.3).

Met betrekking tot het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, kan verzoeker om aannemelijk te maken dat zich aldaar problemen zouden hebben voorgedaan inzake de vertaling of de tolk, verder hoegenaamd niet volstaan met de louter algemene en hypothetische veronderstelling dat de tolk niet alles goed vertaald heeft. Zo verzoeker wenst aan te tonen dat zich gedurende zijn persoonlijk onderhoud problemen zouden hebben voorgedaan in de vertaling en/of de communicatie, staat hem zulks vrij. Hij dient dit echter te doen aan de hand van concrete en overtuigende argumenten en elementen en kan hiertoe niet volstaan met zijn voormelde, louter algemene, blote, niet geconcretiseerde of nader uitgewerkte, ongefundeerde en puur hypothetische bewering. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoeker, noch de advocaat die hem aldaar bijstond ook maar enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Bovendien werd aan verzoeker bij de aanvang van dit onderhoud gevraagd of hij de tolk begreep en werd er verduidelijkt dat hij het steeds kon melden indien er voor hem iets niet duidelijk was, hetgeen hij naliet te doen (administratief dossier, npo, p.1-2). Daarenboven werd aan verzoeker aan het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of hij de tolk goed had begrepen en of hij alle vragen goed had begrepen. Verzoeker gaf daarbij eenduidig aan van wel (administratief dossier, npo, p.18-19). Noch verzoeker, noch diens

advocaat formuleerde aan het einde van het persoonlijk onderhoud verder enige opmerking inzake de vertaling of communicatie (*ibid.*, p.19). Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. Voorts kan in dit kader worden herhaald dat verzoeker en diens advocaat het niet eens nodig achtten een kopie te vragen van de notities van het persoonlijk onderhoud. Zo één van hen de indruk had dat zich tijdens het persoonlijk onderhoud mogelijks problemen voordeden inzake de vertaling of communicatie, kon nochtans worden aangenomen dat zij wel een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud zouden hebben opgevraagd teneinde zichzelf in staat te stellen om hierbij zo nodig en overeenkomstig het gestelde in artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet de nodige opmerkingen te formuleren.

3.8. Verzoeker stelt A.K. te zijn, de Servische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Mitrovica in Kosovo. Omwille van problemen met de Albanezen wegens zijn etnische afkomst, zou verzoeker hebben besloten om zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst te verlaten en stelt verzoeker nood te hebben aan internationale bescherming.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker ter staving van zijn beweerde identiteit, nationaliteit en herkomst geen documenten neerlegt en dat hij evenmin aantoonde enige ernstige poging te hebben ondernomen teneinde dergelijke bewijzen te bekomen. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst slaagt u er niet in iets van documenten neer te leggen die uw identiteit kunnen staven. Volgens u zijn al uw documenten opgegaan in de brand die de Albanezen in uw woning hebben gesticht (CGVS, p. 7). Zo heeft u ook geen enkel document op uw gsm die uw identiteit kan staven (CGVS, p. 8). Wanneer u wordt gevraagd om contact op te nemen met uw zelfverklaarde geboorteplek Kosovska Mitrovica om documenten te bekomen, geeft u talrijke excuses weer waarom dit niet zal lukken (CGVS, p. 17). Ook na het persoonlijk onderhoud heeft het CGVS niets mogen ontvangen dat uw identiteit kan staven. Dit komt alvast uw geloofwaardigheid betreffende uw identiteit niet ten goede.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg zijn eerder afgelegde verklaringen te herhalen, doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen gedane, pertinente en terechte vaststellingen. Verzoeker toont voorts geenszins aan dat en waarom het voor hem onmogelijk zou zijn om contact op te nemen met zijn geboorteplek, tevens de plek waar hij de laatste jaren voor zijn vertrek naar België zou hebben gewoond, teneinde documenten te bekomen. Evenmin toont hij aan hiertoe ook maar enige poging te hebben ondernomen. Gezien verzoeker verklaarde en in het verzoekschrift opnieuw benadrukt dat hij in het verleden over documenten beschikte (waaronder een paspoort en een geboorteakte) die zijn heden voorgehouden identiteit en nationaliteit aantoonde, mocht zulks van hem redelijkerwijze nochtans wel degelijk worden verwacht.

Dient bovendien te worden vastgesteld dat uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich in Europa heeft bediend en bedient van verschillende identiteiten en nationaliteiten, alsmede dat hij meermaals en manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde en aflegt aangaande zijn beweerdte herkomst.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming herhaalde en manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde en aflegt aangaande zijn herkomst en zijn nationaliteit. Verzoeker slaagt er, na te zijn geconfronteerd met de hoger aangehaalde, negatieve bestreden beslissing, vooreerst namelijk zelfs niet in om in zijn verzoekschrift een eenduidig beeld te schetsen omtrent zijn herkomst. In de aanhef van zijn verzoekschrift, beweert verzoeker immers te zijn geboren in Skopje (verzoekschrift, p.1). Later in het verzoekschrift, geeft verzoeker echter opnieuw en herhaald aan dat hij afkomstig is uit het gebied dat heden Kosovo is en preciseert hij dat hij is geboren in Mitrovica (*ibid.*, p.7-8). Nadien wijzigt verzoeker deze verklaringen opnieuw, beweert hij andermaal dat hij zou zijn geboren in Skopje, geeft hij aan dat er in dit verband een vergissing zou zijn gebeurd op zijn bijlage 26 en beweert hij dat hij slechts op een leeftijd van 5 jaar naar Mitrovica zou zijn verhuisd (*ibid.*, p.8). Dat zich op dit vlak een vergissing zou hebben voorgedaan in de bijlage 26, kan daarenboven hoegenaamd niet worden gevolgd. Verzoeker beweerde eerder gedurende de procedure, zoals ook reeds hoger bleek, immers stevast en in duidelijke bewoordingen dat hij was geboren in Kosovska Mitrovica, Kosovo (administratief dossier, npo, p.4; verklaring DVZ, nr.5). Dat verzoeker in het verzoekschrift, na te zijn geconfronteerd met de hoger aangehaalde, negatieve bestreden beslissing, desondanks herhaaldelijk en in strijd met de rest van de inhoud van het verzoekschrift beweert dat hij toch zou zijn geboren in Skopje, ontbeert iedere ernst.

Ook met betrekking tot zijn nationaliteit schetst verzoeker in het verzoekschrift geen eenduidig beeld. In de aanhef van zijn verzoekschrift, geeft verzoeker immers aan dat hij de Kosovaarse nationaliteit zou hebben (verzoekschrift, p.1). Later in het verzoekschrift stelt verzoeker dan weer dat hij reeds eerder aangaf dat hij de Servische nationaliteit heeft en dat hij erbij blijft dat hij de Servische nationaliteit heeft en legt hij uit waarom (*ibid.*, p.7-10).

Beide versies van verzoekers voormelde, in het verzoekschrift verstreekte verklaringen en zowel de door verzoeker opgegeven identiteit als de door verzoeker opgegeven nationaliteit, zijn bovendien kennelijk in strijd met de identiteit en de nationaliteit die verzoeker in Zweden opgaf. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Daarnaast blijkt uit een Zweeds document dat in uw dossier zit dat u in Zweden geregistreerd werd onder de naam ‘H.K. (...)’ met de Noord-Macedonische nationaliteit (Migrationsverket, dd. 22.03.2023). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of u ooit een andere nationaliteit heeft gehad behalve de Servische, antwoordt u van niet (CGVS, p. 4). Wanneer u wordt gevraagd of u ooit ergens een andere naam heeft gebruikt, antwoordt u opnieuw van niet (CGVS, p. 5). Wanneer u wordt geconfronteerd met de gegevens waarover het CGVS beschikt, afkomstig uit Zweden, antwoordt u heel snel dat u dit niet bent en het over iemand anders moet gaan (CGVS, p. 5-6). Wanneer u wordt uitgelegd dat dit op basis van vingerafdrukken is, antwoordt u dat het wel iets te maken moet hebben met uw Zweedse partner die naar de politie is gestapt (CGVS, p. 6). Wanneer het CGVS aan u uitlegt dat dit niet verklaart waarom er een andere nationaliteit en naam werd genoteerd, antwoordt u dat er veel criminaliteit is in de Balkan, en iemand misschien misbruik heeft gemaakt van uw gegevens (CGVS, p. 6). Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud blijft u volhouden dat dit niet uw naam is (CGVS, p. 17). Hier kan uiteraard geen geloof aan worden gehecht. U blijft ook volhouden dat u nooit een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Zweden, noch dat u gerepatrieerd werd (CGVS, p. 5-6). De gegevens uit Zweden spreken uw verklaringen echter tegen (Migrationsverket, dd. 22.03.2023).”

Verzoeker slaagt er in het onderhavige verzoekschrift hoegenaamd niet in om de voormelde motieven te ontkrachten. Hij vergenoegt zich er immers toe andermaal eenvoudigweg en op algemene, niet-gestaafde, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te beweren dat hij nooit een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend in Zweden en dat zijn ex-echtgenote de informatie in Zweden “*allicht*” zou hebben gemanipuleerd. Verzoeker gaat hiermee echter volledig voorbij aan de terechte vaststelling dat de betreffende informatie werd verkregen op grond van zijn eigen vingerafdrukken en aldus wel degelijk door hem persoonlijk werd verstrekt. Uit de voormelde informatie, afkomstig uit Zweden, blijkt dan ook wel degelijk en onomstotelijk dat verzoeker zich aldaar kenbaar maakte onder een andere identiteit en een andere nationaliteit. Dat verzoeker desalniettemin tot op heden halsstarrig tracht te blijven ontkennen dat hij zich in Zweden zou hebben gepresenteerd onder een andere naam en een andere identiteit en dat hij voor deze vaststelling geen enkele dienstige uitleg verstrekt, doet op fundamentele wijze afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid en volstaat, tezamen genomen met het gegeven dat hij deze voorgehouden identiteit en nationaliteit niet staft en met de reeds hoger gedane vaststellingen inzake zijn verklaringen in het kader van onderhavige procedure, om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan zijn heden voorgehouden identiteit en nationaliteit.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar verzoeker eveneens frappant tegenstrijdige verklaringen af aangaande de nationaliteit van zijn vader. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Wanneer er wordt gevraagd welke nationaliteit uw beide ouders hebben, antwoordt u dat zij eveneens de Servische nationaliteit hebben (CGVS, p. 6). Nochtans verklaarde u tijdens een eerder interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader de Noord-Macedonische nationaliteit heeft (verklaring DVZ, vraag 6e, vraag 13a, dd. 30.03.2023; CGVS, p. 6-7). U geeft daarna toe dat uw vader inderdaad de Noord-Macedonische nationaliteit had, maar uw ouders gescheiden zijn toen u kind was (CGVS, p. 6).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Evenzeer blijkt u niet eerlijk te zijn over uw profielen op sociale media. Wanneer u wordt gevraagd of u een profiel heeft op Facebook, antwoordt u dat u dat had, maar nu niet meer omwille van uw ex-partner en kinderen (CGVS, p. 17). Gevraagd onder welke naam u Facebook gebruikt, antwoordt u K. (...) (CGVS, p. 17). Wanneer u geconfronteerd wordt met een Facebookprofiel onder de naam ‘K.H. (...)’ met uw eigen foto als profielfoto, blijft u initieel volhouden dat u dit niet bent. Echter geeft u al snel toe dat het inderdaad uw profiel is, maar het een oud profiel betreft (CGVS, p. 18). Nochtans dateert de profielfoto van december 2022. Gevraagd waarom u dan deze naam gebruikt, die exact dezelfde naam is zoals de documenten uit Zweden, antwoordt u dat u zelf niet met de telefoon kan werken, en iemand anders of een vriend die naam moet geplaatst hebben op dat profiel (CGVS, p. 18). Niet enkel blijkt u niet eerlijk over uw naam, maar er worden nog verschillende gelijkaardige profielen gevonden met uw profielfoto waarbij zelfs ‘Skopje’ als geboorteplaats staat en Kicevo, eveneens gelegen in Noord-Macedonië, als woonplaats (zie Facebookprofielen). Via deze profielen werden ook profielen teruggevonden van wat waarschijnlijk familieleden zijn van u. Ook deze profielen hebben als geboorteplaats ‘Skopje’ staan. De informatie waarover het CGVS beschikt werd aan uw dossier toegevoegd.”

Verzoeker laat deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift in wezen geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Tot slot blijkt dat u nauwelijks over enige informatie beschikt betreffende Kosovska Mitrovica, de stad waarvan u zelf verklaart geboren en getogen te zijn. Volgens uw verklaringen woonde u daar nog een halfjaar geleden voor u naar België kwam (CGVS, p. 16; DVZ Verklaring, vraag 10). Zo werd u gevraagd hoeveel inwoners Kosovska Mitrovica ongeveer heeft. U ging voor 20 000 inwoners (CGVS, p. 8), terwijl het in de realiteit 85 000 inwoners zijn, wat op zijn minst gezegd een groot verschil is. Daarnaast verklaart u dat er één ziekenhuis is in Kosovska Mitrovica waar u zelf ooit ging maar de naam niet meer weet (CGVS, p. 8-9), terwijl uit de informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier, er verschillende ziekenhuizen zijn. Wanneer u wordt gevraagd hoe uw lagere school heette, antwoordt u Jusip Broz Tito (CGVS, p. 15). Deze school werd echter teruggevonden in Skopje, Noord-Macedonië. De naam van uw middelbare school herinnert u zich niet meer (CGVS, p. 15). Evenmin weet u de naam van het politiekantoor waar u naartoe ging of in welke wijk deze ligt (CGVS, p. 14-15). Namen van andere wijken in Kosovska Mitrovica kent u niet, behalve drie wijken ‘Ibarska’, ‘Treptja’ en de ‘Osmanische wijk’. Trepca is overigens de plaats waar de mijnen liggen, maar geen wijk. Ook kan u slechts één tv-zender noemen al verklaart u dat er ondertussen veel privé tv-zenders zijn die u allemaal vergeten bent (CGVS, p. 15). Ook de postcode en het netnummer geeft u fout weer (CGVS, p. 16). U verklaart dan ook niet geïnteresseerd te zijn in de postcode of zonenummer (CGVS, p. 16). Wanneer u wordt gevraagd hoe de moskee heet waar u naartoe ging, antwoordt u dat het de Ali Moskee heette, maar u de huidige naam niet weet (CGVS, p. 16). U blijft herhalen dat alles is veranderd en u dit allemaal niet meer kunt weten (CGVS, p. 16). Nochtans was u op het moment van het persoonlijk onderhoud slechts zes maanden het land uit (CGVS, p. 16). U antwoordt dat u de meeste tijd in het buitenland heeft doorgebracht en het heel ingewikkeld is geworden de laatste jaren (CGVS, p. 16). Echter kan uw vergoelijking niet volstaan aangezien volgens het document uit Zweden u in 2019 gedeporteerd werd naar Noord-Macedonië en u vervolgens naar eigen zeggen terugkeerde naar Mitrovica (Migrationsverket, dd. 22.03.2023). Dat u dergelijke zaken niet zou weten van de stad waar u opgroeide en de jaren voor uw vertrek naar België naar eigen zeggen verbleef is wel heel bizar. Wanneer u wordt gevraagd naar monumenten in Mitrovica moet u ook het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 16). U bevestigt dat Mitrovica verschillende monumenten en standbeelden heeft, maar wanneer u wordt gevraagd om er dan enkele te beschrijven, bent u daar niet toe in staat (CGVS, p. 16). Dit geldt tevens voor namen van parken (CGVS, p. 16). Wanneer u twee foto’s worden getoond, herkent u enkel het monument voor de mijnwerkers (CGVS, p. 16-17). Dat u geheel toevallig één iets weet kan de geloofwaardigheid omtrent uw identiteit niet omkeren. Dit is bovendien een heel gekend monument. De naam van de bekendste en grootste moskee in Kosovska Mitrovica moet u tevens schuldig blijven (CGVS, p. 17). Bovenstaande zorgt ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht dat u geboren en getogen bent in Kosovska Mitrovica.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Geheel ten onrechte tracht verzoeker zijn voormelde gebrek aan kennis inzake Kosovska Mitrovica immers te minimaliseren en te

vergoelijken. Aangezien verzoeker beweerde en beweert dat hij zijn kindertijd op deze plek zou hebben doorgebracht, dat hij aldaar zou zijn opgegroeid en dat hij ook de laatste jaren voor zijn vertrek naar België aldaar zou hebben doorgebracht, was het geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij (veel) meer gedegen verklaringen zou kunnen afleggen omtrent deze plaats. Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift *post factum* daarnaast alsnog een aantal correcte antwoorden tracht te verstrekken op de vragen die aan hem werden gesteld bij het CGVS, dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker hiermee geenszins afbreuk kan doen aan de voormelde motieven en dat verzoeker hiermee de vaststellingen hoegenaamd niet ontkracht waaruit blijkt dat hij bij het CGVS nauwelijks over enige informatie bleek te beschikken betreffende Kosovska Mitrovica. Deze vaststellingen vinden steun in en blijken duidelijk uit het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet op dienstige wijze aanvecht of betwist, onverminderd gelden. Dat verzoeker bij het CGVS een dermate verregaand gebrek aan kennis tentoonspreidde inzake de plaats waar hij beweerde te zijn opgegroeid en waar hij enkele jaren zou hebben verbleven voorafgaand aan zijn vertrek naar België, doet andermaal en manifest afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende identiteit, nationaliteit en herkomst.

Het door verzoeker neergelegde medische attest, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Verzoeker heeft blijkens hetgeen voorafgaat op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke identiteit, nationaliteit, herkomst, profiel, levensloop, achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, zijn een verwijzing naar zijn verklaringen betreffende zijn situatie en problemen in zijn zelfverklaarde land van herkomst en het verwijt dat verweerder hiernaar verder onderzoek had moeten voeren verder niet dienstig en kan er met deze verwijzing en dit verwijt geenszins worden volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke identiteit, nationaliteit, herkomst, profiel, levensloop, achtergrond, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke identiteit, nationaliteit, herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële profiel, levensloop, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

3.11. Gelet op het voorgaande, toont verzoeker verder niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze *“de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”* in casu en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT